

Loreta Vilkienė (Vilniaus universitetas)
Eglė Gudavičienė (Vilniaus universitetas)
Kristina Jakaitė-Bulbukienė (Vilniaus universitetas)
Inga Hilbig (Vilniaus universitetas)

Šeimos kalbų politika

Šeimos kalbų politika – tai ir aiškiai išreikštas, atviras ir numanomas šeimos narių kalbų (ar jų atmainų) pasirinkimas ir vartojimas, vertinimas, mokymosi planavimas (plg. Curdt-Christiansen 2018). Kitaip tariant, tai kalbų politika, kurios radimosi ir funkcionavimo domenai yra šeima. Šeimos kalbų politika laikytina itin svarbia tyrimo sritimi (plg. Scharz 2010), nes būtent šeima užtikrina kalbos išlaikymą, perdavimą per kartas, ugdo vienokias ar kitokias vaikų nuostatas kalbų ar tapatybės atžvilgiu ir pan.

Sekcijoje planuojami 4 pranešimai, parengti dviejų projektų pagrindu: „Dvikalbystė su lietuvių ir prancūzų kalbomis šeimose ir mokyklose“ (2025–2026, remiamas LMT ir Campus France) ir „Šeimų kalbų politika ir tapatybė“ (2025–2027, remiamas VLKK). Pranešimuose analizuojami skirtingi įvairių šeimų kalbų politikos aspektai. Aptariamų tyrimų prieiga – kokybinė: atliekama teminė giluminių pusiau struktūruotų interviu analizė.

Literatūra

- Curdt-Christiansen, X. L. 2018. Family language policy. *The Oxford Handbook of Language Policy and Planning*. Tollefson, J., Pérez-Milans, M. (eds.). Oxford: Oxford University Press. 420–441. DOI: <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780190458898.001.0001>.
- Schwartz, M. Family language policy: Core issues of an emerging field. *Applied Linguistics Review*, vol. 1, no. 2010, 2010, pp. 171–192. <https://doi.org/10.1515/9783110222654.171>